

ECOURI ÎNTRE MARE ȘI ȚĂRM

Aprecieri pentru această carte

Amanda Cox reușește să încânte din nou, oferind o lectură profund emoționantă, imposibil de lăsat din mână. Purtându-i pe cititori în fermecătorul peisaj din Outer Banks, ne amintește că viața este un dar minunat și că iubirea biruie orice.

— JULIE CANTRELL, autoare bestseller *New York Times*
și *USA Today*, *Perennials*

Iubesc poveștile despre vindecare și renaștere, iar Amanda Cox le oferă din plin, atât prin personajele sale, cât și printr-un far misterios. Îmbibat de folclor și cultură sudistă, *Ecouri între mare și țărm* este un roman captivant pe care nu vei vrea să-l ratezi.

— T. I. LOWE, autoare bestseller, *La umbra magnoliilor*

Captivant și profund evocator, *Ecouri între mare și țărm* aruncă o rază de lumină asupra unei istorii de familie remarcabile, înrădăcinate într-un loc la fel de misterios pe cât este de seducător. Dacă este posibil, măiestria lui Cox în redarea detaliilor senzoriale mi-a sporit și mai mult dragostea pentru Outer Banks din Carolina de Nord.

— NICOLE DEESE, autoare laureată a premiului Christy,
Drumuri complicate

Încă de la prima frază, știi că te afli în mâinile unei povestitoare desăvârșite, gata să-i poarte pe cititori într-un nou roman fascinant. Acesta abundă în vânt și valuri, în luptă și pierdere. Pregătește-te să cobori adânc, în străfundurile inimii.

— CHRIS FABRY, autor și realizator al emisiunii *Chris Fabry Live*

Amanda Cox dovedește încă o dată profunzimea emoțională a talentului său. Cu un decor copleșitor și fire narative frumos stratificate, care împletesc trecutul cu prezentul, *Ecouri între mare și țărnm* este romanul ideal pentru cititorii care caută povești pline de speranță, ce răsună printre valurile schimbării.

— SARA BRUNSVOLD, autoare laureată a premiului Christy, *The Divine Proverb of Streusel*

Amanda Cox este strălucită în a scoate la lumină umanitatea personajelor sale și în a le oferi cititorilor un loc în care să se simtă ca acasă. Farul de pe Insula Bleakpoint mi-a cucerit inima, iar, asemenea celui far, povestea Amandei este o adevărată făclie de lumină și speranță, strălucind peste mărilor furtunoase ale vieții. Recomand cu toată căldura acest roman emoționant și delicat despre vindecare, iubire și noi începuturi.

— KATIE POWNER, autoare laureată a premiului Christy, *The Wind Blows in Sleeping Grass*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

COX, AMANDA

Ecouri între mare și țărnm / Amanda Cox. - Oradea : Scriptum, 2026

ISBN 978-606-031-567-4

821.111

AMANDA COX

ECOURI
între
MARE
și
ȚĂRM
,

ROMAN

Editura Scriptum®
Oradea

De aceeași autoare, la Editura Scriptum au mai apărut:

Călătoria spre casă
Ecouri între mare și țărâm
Secrete de familie

Originally published in English under the title
Between the Sound and Sea
by Revell, a division of Baker Publishing Group,
Grand Rapids, Michigan, 49516, U.S.A.
All rights reserved.
© 2024 by Amanda Cox. All rights reserved.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Ecouri între mare și țărâm
de Amanda Cox

© 2026 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

*Acest roman este o ficțiune. Nume, personaje, locuri și întâmplări sunt produsul
imaginației autoarei. Orice asemănare cu evenimente, locuri, organizații sau persoane
în viață sau decedate este întâmplătoare și neintenționată.*

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN (tipărit) 978-606-031-567-4
ISBN (e-book) 978-606-031-587-2

Tiparul executat în U.E.

*Pentru singurul bărbat care ar fi putut
să mă convingă să conduc pe plajă,
în mijlocul unui uragan.*

*Cu dragoste,
Slick*

Mulțumiri

Mulțumesc întregii echipe Revell pentru oportunitatea de a publica încă o carte alături de voi. Sunt veșnic recunoscătoare pentru timpul și talentul pe care le-ați investit în munca mea. Kelsey și Robin, faptul că am avut șansa să lucrez cu voi la aceste patru cărți îl consider unul dintre cele mai mari privilegii ale parcursului meu ca scriitoare.

Agentului meu, Tamela Hancock Murray, îi sunt profund recunoscătoare pentru îndrumare și încurajare. Sunt binecuvântată să vă am alături, susținându-mă.

Patti Stockdale, îți mulțumesc că ești întotdeauna dispusă să fii primul meu cititor. Cuvintele tale întruchipează pe deplin Proverbele 25:11: „Un cuvânt spus la timpul potrivit se aseamănă cu niște mere de aur într-un coșuleț de argint.” Ele sunt pline de discernământ în privința lucrurilor pe care le pot ajusta și pline de încurajare acolo unde am cea mai mare nevoie.

Mulțumiri din suflet lui Kevin Duffus pentru că și-a făcut timp să răspundă tuturor e-mailurilor mele despre istoria Outer Banks din

AMANDA COX

anii 1940. Cartea ta, *War Zone: World War II Off the North Carolina Coast*, a fost o resursă extraordinară pe parcursul scrierii acestui roman.

Phillip Howard, apreciez schimburile noastre de e-mailuri despre istoria insulei Ocracoke, precum și articolele tale de pe blog. M-au ajutat cu adevărat să-mi imaginez cum era viața pe acele insule în vremea lui Walt și Cathleen.

Caleb, Ellie și Levi, oricât de mult aș iubi scrisul, nimic nu se compară cu minunatul privilegiu de a vă crește și de a vă învăța pe voi trei. Vă mulțumesc pentru răbdare și înțelegere atunci când sunt presată de timp. Vă mulțumesc că îmi spuneți mereu că orice aș scrie va fi „cea mai bună carte din toate timpurile”, mai ales când observați că par puțin îngrijorată de ceea ce lucrez.

Soțului meu, Justin, îți mulțumesc că știi să dai importanță realizărilor mele, atunci când eu tind să le minimalizez. Am încercat să strecur un strop în plus de romantism în această carte, așa cum mi-ai cerut, dar tu ești romanticul, nu eu! Mulțumesc pentru ajutorul tău la acest capitol.

Isuse, Mântuitorul meu și prieten credincios, Îți mulțumesc că mă întâmpini în fiecare dimineață la biroul meu de scris. În timp ce eu modelam cuvinte pe pagină, Tu m-ai modelat pe mine. Îți mulțumesc că ești statornicia mea, Cel în care pot avea întotdeauna încredere.

Nota autoarei

Deși celelalte locații din Outer Banks menționate în carte sunt locuri geografice reale, Insula Bleakpoint și farul ei sunt creații ale imaginației mele. În mod similar, ordinul ca farul de la Bleakpoint să se stingă reprezintă o licență artistică a autoarei, făcută în scopul poveștii.

În timpul Operațiunii Drumbeat, când sute de nave aliate de transport au fost torpilate de submarine germane de-a lungul Coastei de Est a Statelor Unite, nu există niciun document care să ateste că farurile ar fi fost rugate să se stingă sau să-și diminueze lumina, spre deosebire de unele faruri americane de pe Coasta de Vest și din Europa. De fapt, nu a existat nici măcar un ordin oficial de stingere a luminilor pentru civili în Outer Banks până în aprilie 1942, după ce cursul bătăliei se schimbase și atacurile submarinelor germane aproape că încetaseră.

Există comunicări documentate între ofițeri germani care comentau cât de ușor erau de atacat navele comerciale neescortate, din cauza luminii care venea de pe țărm și a lipsei protecției militare.

AMANDA COX

Lipsa de resurse și de coordonare între Armată, Marină, Paza de Coastă, autoritățile locale și forțele aeriene este citată ca motiv al lipsei reglementărilor privind stingerea luminilor și al pierderilor continue de nave comerciale. Aproximativ patru sute de nave de transport aliate au fost pierdute în timpul Operațiunii Drumbeat, dintre care optzeci și două au fost scufundate doar de-a lungul coastei din Carolina de Nord. Aproape niciunul dintre marinarii aflați la bordul navelor torpilate nu a supraviețuit.

Locuitorii din Outer Banks erau destul de îngrijorați atât de o posibilă invazie germană, cât și de operațiuni de spionaj. Deși circulau multe zvonuri și povești despre spioni care umblau prin zonă furând găini și animale domestice, nu există nicio înregistrare oficială că ar fi fost descoperiți sau capturați spioni în Outer Banks.

Deși legendele despre Sfânta Mae sunt creația mea, Outer Banks este plin de folclor și povești cu fantome. Dacă dorești să afli adevăratele legende, consultă numeroasele compilații scrise de Charles Harry Whedbee.

Sper că te-ai bucurat de aceste fragmente de istorie a Outer Banks, țesute în povestea de față.

*Tu numeri zilele peregrinării mele;
adună-mi lacrimile în burduful Tău!
Să nu fie ele oare în Cartea Ta?*

—PSALMUL 56:8

Prolog

NOIEMBRIE 2005
SWAN QUARTER, CAROLINA DE NORD

Bătrâna îl privea pe băiatul tolănit în fotoliul de alături, cu fața aproape lipită de micul ecran – așa cum fusese de când începuse vizita lui. Și nici nu-l putea învinui. Ce adolescent de cincisprezece ani și-ar fi dorit să-și petreacă întreaga sâmbătă captiv într-un apartament de îngrijire asistată, având drept companie două femei bătrâne?

— Ia ascultă aici, băiete, lasă jos jucăria aia și-am să-ți spun ceva ce n-o să uiți niciodată.

El ridică privirea spre ea, zâmbind ștregărește.

— A, asta nu-i jucărie. E noul meu Nintendo DS și sunt la un pas de a câștiga jocul.

Ridică două degete, apropiindu-le una de cealaltă, ca și cum ar fi prins aerul între ele.

— Poate-ar trebui să-mi iau și eu una din minunile astea. De

AMANDA COX

când nu mă mai țin picioarele ca altădată, mă plictisesc grozav stând pe-aici.

El zâmbi și clătină din cap, continuând să se joace.

Ea tresări ușor la zgomotul oalelor și tigăilor lovindu-se în bucătărie.

— Ce mai pune la cale bunica ta?

— Cred că ne pregătește cina.

— Bine. Asta înseamnă că mai avem destul timp până să vină să-și bage nasul pe-aici. Acum lasă chestia aia jos, cum ți-am spus, și trage-te mai aproape, să-ți spun ceva. Femeia își coborî glasul.

— Ceva ce aproape nimeni nu știe, în afară de mine. A sosit vremea să dau mai departe aceste povești, înainte să mă duc de tot. Și-am ales să ți le spun ție.

Bătrâna își scotoci amintirile în căutarea istorisirii potrivite. Trebuia să fie una bună, suficient de puternică încât să concureze cu un copil captivat de jocuri video.

Băiatul aruncă o ultimă privire posomorâtă spre dispozitiv, apoi îl așează pe măsuța de lângă el. Își trase scaunul mai aproape de-al ei și îi potrivi pătura care îi alunecase de pe picior, înainte de a se lăsa din nou pe spate. Scumpul de el.

— A fost o noapte întunecată și furtunoasă, începu ea.

El mormăi, aruncând o privire spre jocul care îl aștepta pe masa laterală.

— O noapte întunecată și furtunoasă? Serios?

Ea râse încetșor.

— Nu glumesc. Chiar a fost o noapte întunecată și furtunoasă. Demult, în 1941. Acum ascultă cu atenție, Peter, și-am să-ți spun cum s-a născut legenda Sfintei Mae.

Femeia închise ochii, concentrându-se să depene povestea.

Cathleen, în vârstă de cincisprezece ani, își legă barca ușoară. Adrenalina îi străbătea trupul asemenea unor tentacule subțiri de fulger ce brăzdau cerul. Vântul îi biciuia capul, desfăcându-i fularul îmbibat de apă și purtându-l prin aer până când acesta se așează undeva peste Atlanticul involburat.

Ghemuită sub ploaia piezișă, alergă pe lângă lumina ei credincioasă. O lumină care o călăuzise către bețivul nesăbuit, agățat de o ambarcațiune

ECOURI ÎNTRE MARE ȘI ȚĂRM

nepotrivită pentru mare chiar și pe cea mai blândă vreme. Un bărbat care, probabil, nu merita ca Cathleen să-și riște viața pentru el. Dar era de datoria ei să-l salveze.

Indiferent cine se afla la mila curenților imprevizibili din Outer Banks.

Bătrâna deschise ochii o clipă. Băiatul se aplecase spre ea, privind-o intens. Îl prinsese acum pe deplin, cu undița, firul și cârligul.

Cathleen intră în căsuța joasă de piatră în care locuia, cizmele plesnind pe podeaua de piatră udă. Se apropie de foc și adăugă lemne, îndeajuns cât să readucă jarul la viață, apoi se dezbracă de hainele ude și își înfășură umerii într-o pătură de lână.

Bătrâna se strâmbă ușor. Ups. Probabil că oferise mai multe detalii decât avea nevoie un băiat de cincisprezece ani despre o fată de aceeași vârstă. Continuă însă, acum mai atentă la ceea ce împărțasea.

— *Cathy? Glasul tatălui întrerupse liniștea. Tunetul răsuna la câțiva pași.*

Cathleen tresări.

— *Da, tată?*

— *Totul e bine? De ce ești trează, fata mea?*

— *Doar verificam lumina, răspunse ea, strângând mai tare pătura aspră de lână în jurul ei și înălțând o rugăciune tăcută ca el să accepte răspunsul și să se culce la loc. Fata se apropie mai mult de foc, tânjind ca căldura să-i pătrundă până în oase. Câteva momente mai târziu, sforăitul tatălui răsuna din nou prin odaie, iar tensiunea dintre omoplați se eliberă.*

Omul era cufundat într-un somn adânc.

Cathleen luă un ceainic, îl umplu cu apă și îl așeză deasupra focului. În timp ce apa începea să fiarbă, își frecă mâinile, încercând să redea culoarea unghiilor albăstrite de frig. După ce își sorbi ceaiul și degetele își recăpătaseră culoarea rozalie, Cathleen se duse la biroul tatălui ei și scoase cartea lui sacră.

— *Așa ne câștigăm noi existența, îi spusese el de o sută de ori. Un paznic de far este la fel de bun precum jurnalele pe care le ține.*

Bătrâna se opri o clipă și privi băiatul.

— *Acum ascultă cu atenție. Poate nu pare mare lucru, dar aici s-a născut Sfânta Mae.*

El dădu din cap, cu ochii larg deschiși.

AMANDA COX

În paginile cărții, ea își așternu relatarea acelei nopți. Cum se trezise împinsă de un impuls interior să verifice dacă totul era în regulă de-a lungul coastei, cum urcase treptele spiralate nesfârșite, certându-se pentru că ieșise pe o vreme aspră fără un motiv anume. Atunci lumina farului strălucea pe barca răsturnată, purtată de furtună. Scrise despre valurile care i-au lovit propria ambarcațiune în timp ce manevra barca. Nu oricine ar fi putut să înfrunte asemenea valuri. Mai ales nu cineva atât de tânăr ca ea, indiferent dacă era băiat sau fată. Dar Cathleen, la cincisprezece ani, și-a perfecționat abilitățile pe apă încă de când tatăl ei preluase postul de paznic de far pe Insula Bleakpoint, pe când era doar o fetiță. Totul o pregătise pentru acea noapte. Prima ei salvare în larg, de una singură.

Fata continua să-și verse inima și sufletul pe pagină, povestind cum bărbatul în stare de ebrietate aproape că-i răsturnase barca încercând să se agațe de vâsle pentru a se urca la bord. Deși barca se înclinase periculos, Cathleen și-a păstrat calmul, știind că o mare nemiloasă nu ține cont dacă ești un bețiv sau o adolescentă aruncată în adâncuri.

Îl potolise pe bărbatul care injura și se zbătea, aducându-l la prova exact cum îl văzuse făcând pe tatăl ei de atâtea ori. Și îl salvase. Fularul și furtuna îi ascundeau identitatea, și-l conduse cu motorul până la Ocracoke, înainte de a se întoarce pe insula ei izolată.

La baza paginii din jurnal, semnă impulsiv un nume pe care și-ar fi dorit să fie al ei. O persoană pe care tânjea să o cunoască, dar care era pentru Cathleen mai mult o legendă. O persoană care, dacă ar fi fost acolo, ar fi știut cum să-l ajute pe tatăl ei.

Dar oare nu demonstraseră evenimentele nopții că era capabilă să facă față sarcinii pe care viața i-o dăduse? Atâta timp cât continua să facă tot ce era nevoie pentru a ascunde soarta adevăratului paznic al Farului Bleakpoint, totul putea rămâne așa cum fusese dintotdeauna.

Fata privi pagina pe care își așternuse întreaga poveste a serii, scrisă cu mâna ei neîngrijită, nu imitând scrisul tatălui, așa cum făcea de obicei. Foarte atent, scoase relatarea din prețioasa carte, fără a lăsa vreo urmă a paginii rupte. Din câte știa oamenii, această salvare nu avusese loc niciodată. Și așa trebuia să rămână.

Cathleen se apropie de foc cu pagina în mână. Hârtia avea să ardă mai bine decât lemnele de foc. Întinse foaia către flăcările jucăușe.

— Nu sunt decât o fantezie a imaginației unui om beat, șopti ea către

ECOURI ÎNTRE MARE ȘI ȚĂRM

camera goală. Dar, în loc să-i dea drumul ca focul să o înghită, strânse foaia la piept, agățându-se cu putere de amintire.

Femeia deschise ochii și îl privi pe băiatul fascinat de poveste.

— De ce se temea ca tatăl ei să afle? Și de ce trebuia să păstreze în taină ceea ce făcuse?

— Asta, băiete drag, e o altă poveste. Și ți-o pot spune, dacă vrei.

